

TĚŽNÍ VĚŽ HLUBINA

Důl Hlubina byl založen roku 1852 S. M. Rothschildem. Původní název dolu byl 17.7.1946 změněn na Důl Bohumil Laušman, avšak v únoru r. 1949 se vrátil k původnímu označení Hlubina. Důl Hlubina existuje od roku 1852 dodnes, avšak těžba uhlí na něm probíhala v letech 1863 – 1991. Dne 30.6.1991 byla těžební činnost zastavena a důlní jámy byly zasypány. Celý areál byl roku 2002 spolu s vysokými pecemi Vítkovických železáren vytvářejícími jedinečné panorama tzv. „Ostravských Hradčan“ prohlášen národní kulturní památkou. V r. 1995 byly památky Vítkovických železáren spolu s Dolem Hlubina, Doly Michal, Anselm a Vrbice navrženy k zařazení do seznamu památek UNESCO s předpokladem zápisu v r. 2010. V budoucnosti by měly vysoké pece a těžní věž Hlubina fungovat formou industriálního skanzenu.

Od r. 2002 převzala péči o kulturní památky nacházející se v této oblasti společnost DIAMO, státní odštěpný závod ODRA. V současné době spravuje celkem 25 nemovitých a 11 movitých kulturních památek ve svých 7 areálech. Mezi těmito památkami zaujímá stěžejní místo právě areál bývalého Dolu Hlubina. Z hlediska památkové péče je dochovaný stavební a technický fond areálu Dolu Hlubina, koksovny a vysokých pecí Vítkovických železáren významný z následujících hledisek:

- Jedná se o bezprostřední, unikátní návaznost celého výrobního cyklu od těžby uhlí přes výrobu koksu a výrobu železa na jednom místě s nepřetržitou kontinuitou výroby od doby založení až do roku 1998. Hodnota technologického toku je tedy výjimečná.
- Areál tvoří typické panorama Ostravy a stalo se jeho nezaměnitelným symbolem. Jedná se o tři vysoké pece, těžní věž jámy Hlubina, uhelnou věž koksovny, tři komíny a spojovací technologické mosty.
- Hodnota jednotlivého technického zařízení a objektů coby jedinečných technických památek je nevyčíslitelná. Jedná se například o gigantická pístová

plynová dmyhadla vysokých pecí, strmotrubné kotle systému Garbe z let 1914 až 1916, naráží a oběh důlních vozů, staré koupelny mužstva apod.

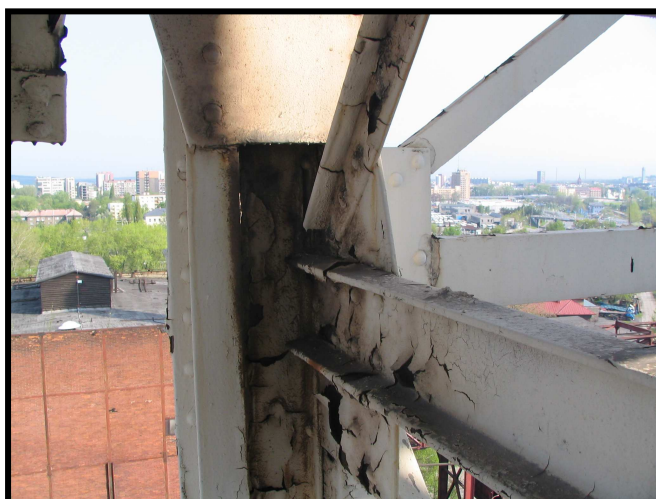
- Prostředí, které vyvolává asociace ocelového města je jedinečné a pro mnohé návštěvníky představuje významný emotivní zážitek.

Již na počátku r. 2002 bylo jasné, že bez zajištění dostatečné výše finančních prostředků se památky nepodaří zachovat v původním stavu. Proto se již odborníci společnosti DIAMO začali v lednu r. 2002 zajímat o možnosti získání dotace z jednotlivých programů, příspěvků a grantů na záchranu kulturních památek vyhlášených ministerstvem kultury ČR a dalšími nadacemi a fondy.

Snahou na Dole Hlubina bylo v 1. etapě rekonstrukce soustředit se na havarijní opravy střech, které probíhaly v letech 2002 – 2004, a všech zbylých 9 objektů, jejichž opravy byly naplánovány následně. Současně byla zpracována projektová dokumentace pro obnovu jednotlivých objektů, řešení inženýrských sítí a komunikací až po sadové úpravy. Tato etapa byla dokončena v roce 2006. Vlastní stavební obnova, která byla označována jako 2. etapa, byla zahájena v r. 2003. Do té doby byla obnovena těžní budova (ovšem vyjma nátěru těžní věže), strojovna těžních strojů a stará kotelna. V rozmezí let 2002 – 2007 bylo v rámci obnovy národní kulturní památky Důl Hlubina (včetně projektové dokumentace) vynaloženo celkem 56,7 mil. Kč, z čehož 5,3 mil. Kč bylo investováno do obnovení antikorozičního nátěrového systému.

Vizuální kontrolou technika společnosti **PERGE International, s.r.o.** bylo zjištěno odlupování původního nátěru od podkladu, přičemž samotná konstrukce věže již byla místně napadena hlubokou

důlkovou korozi. Původní nátěrový systém byl s největší pravděpodobností tvořen dvouvrstevným alkydovým systémem, jenž byl kompletně překryt vrstvou epoxidu. V době kontroly byl nátěr již v tak špatném stavu, že neumožňoval provést lokální opravy, a bylo tedy nutné specifikovat nový systém, který by pokročilou korozi na konstrukci těžní věže zastavil.

Jako nejvhodnější řešení byl vybrán nátěrový systém společnosti **International Protective Coatings** ve složení:

- základní nátěr: **Interseal 670HS** (epoxid tolerantní k přípravě povrchu, s vysokým obsahem sušiny)
- vrchní nátěr: **Interthane 990** (polyuretan)

Tvar konstrukce a její výška kladly mimořádné nároky na zabezpečení rekonstrukčních prací. Při tryskání a aplikaci nátěrového systému bylo nutno okolo věže postavit lešení a konstrukci opatřit ochrannou plachtou, a to z důvodu blízkosti čtyřproudové komunikace, autobusového nádraží a dalších civilních subjektů. Spáry a štěrbiny jsou potenciálními zdroji korozního napadení, a to v důsledku zadržování a koncentrace nečistot a vlhkosti. Bylo tedy důležité tato místa po aplikaci základního nátěru vytmelit.